„Kiekvienas, turintis šias savybes, yra veidmainis, o kiekvienas, turintis vieną iš jų, turi veidmainystės bruožą, kol jo atsisako: kai jam patikėta - išduoda pasitikėjimą, kai jis kalba - meluoja, kai duoda pažadą - jį sulaužo ir ginčydamasis jis nukrypsta nuo tiesos.”

Abdullah Ibn Amru (tebūnie Allahas juo patenkintas) perdavė, kad Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė: „Kiekvienas, turintis šias savybes, yra veidmainis, o kiekvienas, turintis vieną iš jų, turi veidmainystės bruožą, kol jo atsisako: kai jis kalba - meluoja, kai jam patikėta – išduoda pasitikėjimą, ginčydamasis jis nukrypsta nuo tiesos ir kai duoda pažadą - jį sulaužo.”

[Sachych] [رواه البخاري ومسلم]

Pranašas įspėjo apie keturis bruožus; jei musulmonas juos visus turi, jis yra labai panašus į veidmainius. Tai taikoma asmeniui, kuriame šie bruožai dominuoja, o ne tam, kuris retai pasižymi kuriuo nors iš jų. Jie yra: Pirma: kalbėdamas jis sąmoningai meluoja ir vengia tiesos. Antra: sudaręs sandorą, jis jos nesilaiko ir apgaudinėja kitą pusę. Trečia: kai jis duoda pažadą, jo nesilaiko ir sulaužo. Ketvirta: kai jis ginčijasi ir patekęs į nesutarimus su kuo nors, elgiasi griežtai, nusuka nuo tiesos, kreipiasi į apgaulę savo atsakyme ir argumentuose, pasako melus ir klaidinančius teiginius. Veidmainystė pasireiškia kaip veiksmas, kai žmogus rodo kitą elgesį nei tas, kurį jis slepia viduje. Tai gali atsitikti, kai jis kalba su kitais, duoda pažadus, dalyvauja ginčuose ar sudaro sutartis, tačiau nesilaiko savo žodžio ar apgaudinėja kitus. Tai nereiškia, kad jis būtinai yra veidmainis pagal islamo prasmę, kuri susijusi su netikėjimo slėpimu ir atskleidimu. Bet jei žmogus turi bent vieną tokią savybę, jis laikomas turinčiu veidmainystės bruožą, kol šį elgesį pakeis.

http://sunnah.global/hadeeth/lt/show/66537